

مؤسسې : ابن السري
مصطفى نامق

مدیرې : ابن السري
احمد جودت

آسيان

أدبي، علمي، اخلاقي هفته لق مجموعه در

برنجي جلد

نومرو ۴

برنجي سنه

۵ رمضان ۱۳۲۶

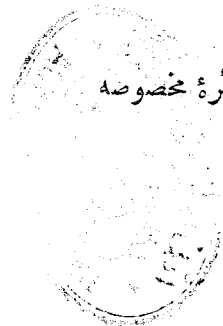
۱۸ ايلول ۱۳۲۴

استانبول

محل اداره سي : جفال اوغلندء دائرة مخصوصه

مطبعة عامره

۱۳۲۴



چیدم

هنوز، دم واپسینی حلول ایتمه‌ین یاز موسمنک، بوتون طبیعتی براز صوکره
آلاجانی منظره احتضار وعدم رنکه دوغرو قوشوجی آدیملرله سوروکاه‌دیکی
زمانلرده، برکون، بردن بوقیش چپچی کورو لونجه بوتون حساسیت روح وقلب
صارصیلیر، ال‌غیرمأمول بروتمده ایریشن بر فلاکت کبی، یازک بوتون خروشان
اذواق آراسنده بردن سیلکنده‌رک حقیقیویرن بوزواللی چپچک، ده‌ها برچوق
تخیلات ذوق وتنزهله مشغول روحلری بر نکبت مستقبله‌نک تقرب حلولی
صراحتیله یارالار .

أرغوانی، أفلاطون یاپراق‌لریله کندیسینی کوسترمگدن چکینیر ظن ایدیان
بو ظرف چپچک؛ بوتون کوزلاکنه، بوتون شیرینلکنه رغماً، دائماً محروم‌النفاتدر..
هیچ برأل؛ اونی، چاپرلر آراسنده‌کی آرامکاء متواضعندن آییروب برسینه‌یه،
ایپکلی صاچلرک نتوج ایتدیکی بر باشه طاقایه لایق کورمن .
بالعکس اکثریا عصبی بر آیاق ضربه‌سیله چیکنه‌نیلیر، اولدیریلیر، ازیلیر..
او، متوکل، موسم‌آنی‌نک ایلك هدیده‌سنی، کندیسینی قارشیلایان بو استقبالی
نانکورانده‌یه تحمل ایدر .

یازک أنقراض خرابیدی آراسنده، بوتون بکر و طراوتیله انکشاف ایدن
چیدم، سینئه معلول طبیعتک ایلك نشانه‌تورمی، برقان لکه‌سیدر .

۲۷ اغستوس ۱۳۲۴

علی س‌را



غربت یولنده

— قیش خاطرهلری —

مظلم قانادلریله کریندکجه افق خواب،
أسندر و أسنه‌تیر کبی برشی سرائری؛
ییرتنجه ذوق صمتنی بر صیحه‌غراب،
لیلك أثیر ایچنده أسدر روح ساهری ..

بن پيچره مده مست امل، مست انفعال
بر رؤيت سياه و تخاشي ايجنديم ؟
افك، ياقينلاشير لب خاموشي بي مجال ؛
همپرسه، هم خيال اوزمان صانكه كوزلرم ..

سيال ايكن اوكره كي، برتوده بحار،
اوستنده جاملكه ايكي اوچ قطره ياش كي
مظلوم ومنعدم صين بيور دامله دامله قار ..

مظلوم ومنعدم .. او وقت رعشه شي
بر آتش هراس ايله روحده صاقلارم :
» بن ماجرامي كنندم آكار، كنندم آغلارم . «

انيس عوني



يارين

— بكم ! بو آي پاره حقم دكلى، اتمه يكنز
اوچ آي تداخله قالمشدى ؛ شهبه سز آله نام .
سكنز، طنوز كشي بكارسه اوده، سويله يكنز
ناصل شكايته كلز پدر اولورده آدام .

تمام اوتوز سنه، اوچيوز غروش معاشه بويون
أكوب چالشم بدهيم ملت وجود ايله بن ؛
باقكده، ستمه حرمت دكلسه، صرجه
— يكانه رزق واملدر— شو صورتى بويوروك !

چو جوقلرم اونى بكار، سركده وارسه أكر،
بيلاير سكنز نه كتيردك؟ دينن كوچوك آلار
پرار تماش تمالك، ناصل قوشوب ايستر !